

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
— 2005., II. évf., 3. szám —

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntelek Titeket a nektek készülő lap hetedik számának megjelenése alkalmából.

Találkozás... Egész életünk találkozások sorozata: találkozás embertársainkkal, a természettel, boldogsággal és szenvedéssel... Mindegyikben felismerhetjük az Istennel való találkozást, ha valóban megéljük keresztény hitünket, és ez ott ragyog embertársaink szemében és szívében, a természet szépségében, a boldogság örömeiben, és ugyanígy ott van a szenvedés magányosságában is. Testi-lelki szenvedéseink téli hidegében mindig felmelegít az Istenbe vetett hit.

Ő elküldte Szent Fiát, aki előttünk jár a szenvedés ösvényén és: „ha veled együtt szenvedünk, veled együtt uralkodni is fogunk.” (2 Tim.2,12)

Az Eukarisztia Évében különösen fontos, hogy gyakrabban keressük a szentségi Jézussal való találkozást. Ő megerősít minket erejével, hatalmával, és szeretetével életünk minden napján.

Isten szeretetében bízva, gyógyulást kívánok mindnyájatoknak:

*Gáspár Annamária
kórházi lelkipásztor*

*„Az élet szenvedései növekednek,
majd csökkennek, de az erő hozzá, hogy
úgy szenvedjünk, ahogy Krisztus szenvedett,
az Isten atyai szeretetéből jön, s ez a szeretet
megváltoztathatatlan és jelen lévő mindenütt.
Mert ahol Isten van, ott van az ő szeretete;
a szeretet pedig Ő maga.” (J. M. Sailer)*

106. Zsoltár (1-5)

„Alleluja!

Áldjátok az Urat, mert jó,
mert irgalma örökkévaló.

*Ki tudná elmondani az Úr nagy tetteit,
ki tudná elbeszélni minden dicső művét?
Boldogok, akik megtartják a törvényt,
és mindenkor az igazat cselekszik!*

*Gondolj ránk, Uram, néped iránti jókedvvel,
látogass meg minket szabadításoddal,
hadd lássuk választottaid jólétét,
hadd örvendjünk nemzedet örömének,
hadd dicsekedhessünk örökségeddel.”*

Idézetek, bölcsességek — megfontolásra

Nincs fölségesebb tankönyvünk, mint a keresztre feszített
Jézus Krisztus, hogy az Isten iránti szeretetben előrehaladjunk.

(Szent Maximilián Kolbe)

Az imádság Isten megtapasztalásának legsajátosabb helye.

(Antonius Ramus)

Az eukarisztia különleges jelentőségét akkor tapasztaljuk meg, ha vele egész életünk folyamán bizalmas közelségben élünk, és egyszerre csak nélkülözni kényszerülünk. Az ilyen időszakokban és pillanatokban ismerjük fel azt a különleges szerepet, amelyet Jézus, barátunk és vigasztalónk, elfoglalt az életünkben, amikor nap mint nap az eukarisztiából táplálkoztunk.

(Eukarisztikus emlékkönyv 1938-1988)

Assisi Szent Ferenc Isten magasztalása

Szent vagy, Urunk és Istenünk;
Te vagy az egyetlen Isten,
Az Egyetlen, aki csodákra képes.
Te vagy az Erős,
Te vagy a Nagy,
Te vagy a Magasságos.
Mindenható és szent Atya vagy,
Királya az égnek és a földnek.
Háromságos vagy és egy.
Istenünk és Urunk.

Te jóságos vagy, s maga a legfőbb Jó,
élő és igaz Isten.

Te vagy a Jóság és a Szeretet,
Te vagy a Bölcsesség, az Alázat és a Türelem.

Te vagy az Elrejtettség és a Csönd,
Te vagy a Derű és az Öröm,
Te vagy az Igazságosság és a Mérték,

Te vagy a teljes gazdagság,
Te vagy a Szépség és Szelídség,
Te vagy Menedékünk és Erőnk.

Te vagy a mi Hitünk és Reményünk,
Szeretetünk és kimondhatatlan
nagy Boldogságunk.

Te vagy a végtelen Jóság,
Hatalmas és csodálatra méltó Urunk, Istenünk,
Mindenható és könyörülettel teljes.

A professzor és a halász

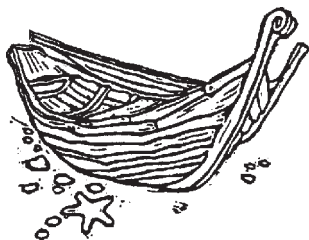
Egy Nobeldíj-várományos professzor a tudományos élet hajszáját ki akarta pihenni és elutazott a tengerpartra. Láta, hogy a parton egy halász hálóját foltozta. Nagy nehezen rábírta, hogy vigye el csónakázni.

Már jó távol voltak a parttól, amikor a professzor faggatóra fogta a halászt.

- Ismered-e a történelmet?
- Nem.
- Hát akkor elveszítetted életed negyedrészt.
- És a csillagászathoz értesz-e?
- Nem.
- Akkor elveszítetted az életed felét!
- Ismered-e a filozófiát?
- Nem.
- Hát tudod-e, hogy életed háromnegyed részét vesztetted el?

Váratlanul kitört a vihar. A csónak a tenger vizén úgy lebegett, mint törekeny dióhéj. A vihar hangját túlharsogva, az izmos halász megkérdezte a félénk professzort:

- Ön, professzor úr, tud-e úszni?
- Nem - hangzott a válasz.
- Hát akkor elveszítette az egész életét.

Sok gyönyörű és kísértő út vezet a halál felé. Csak egyetlenegy az életbe. Ez az Isten útja. Ne veszítsd el szem elől azt, ami egyedül fontos.

(Részlet Bruno Ferrero: A tücsök dala című könyvéből)